

ESIVALINTAKOE 2021

*Koe alkaa 7.1.2021 klo 15.00 ja päättyy klo 17.00. Voit aloittaa kokeen suorittamisen heti, kun olet saanut tämän koepaperin. **NOUDATA ALLA OLEVIA VASTAUSOHJEITA HUOLELLISESTI!***

VASTAUSOHJEET

Kunkin vastauksen alkuun on merkittävä kokelaan **nimi ja syntymäaika sekä kysymyksen numero**.

Esimerkki: Kokelas Elli Esimerkkinen, joka on syntynyt 1.1.1990, merkitsee kysymykseen 1 antamansa vastauksen alkuun "Elli Esimerkkinen, 1.1.1990, 1.", kysymykseen 2 antamansa vastauksen alkuun "Elli Esimerkkinen, 1.1.1990, 2." jne.

Kokeessa on neljä kysymystä, joihin kaikkiin vastataan. Jokaisesta kysymyksestä voi saada enintään kymmenen pistettä. Näin ollen kokeen enimmäispistemäärä on 40 pistettä.

Vastaukset laaditaan tietokoneella Microsoft Word -ohjelmistolla rivivälillä 1,5. Voit muuttaa rivivälin oikeaksi Word-ohjelmistossa valitsemalla Aloitius-välilehdeltä Kappale > Sisennykset ja välit > Riviväli > 1,5.

Vastausten pituutta on rajoitettu. **Kuhunkin kysymykseen annetun vastauksen enimmäispituus on 3 000 merkkiä välilyönteineen.** Enimmäispituuteen ei lasketa kokelaan nimen ja syntymäajan sekä kysymyksen numeron merkitsemisen käytettyjä merkkejä. Voit tarkastaa vastauksen merkkimäärän Word-ohjelmistolla Tarkista-välilehdeltä löytyvällä Sanamäärä-komennolla kohdasta "Merkkejä (myös välilyönnit)". **Enimmäispituuden ylittävää osaa vastauksesta ei arvostella.**

Vastaus tulee antaa tekstimuodossa. Vastaukseen ei saa sisältyä kuvia, videoita, taulukoita, hyperlinkkejä, upotettuja tiedostoja tai vastaavia elementtejä.

Tallenna vastauksesi Word-asiakirjana eli docx-tiedostona. Vastaukset kysymyksiin arvostellaan toisistaan erillisinä. **Vastaus kuhunkin kysymykseen on laadittava eri tiedostoon.** Merkitse kunkin vastaustiedoston nimeksi kysymyksen numero, välilyönti ja sukunimesi.

Esimerkki: Kokelas Elli Esimerkkinen merkitsee tehtävän 1 vastaustiedoston nimeksi "1 Esimerkkinen", tehtävän 2 vastaustiedon nimeksi "2 Esimerkkinen" jne.

Vastauksia laadittaessa on syytä kiinnittää huomiota siihen, että vastaukset arvioidaan kokonaisuutena eli arvostelussa kiinnitetään huomiota oikeudellisten normien osaamisen lisäksi oikeudellisen argumentaation laatuun ja vastauksen loogisuuteen sekä kirjoittajan kykyyn perustella omat kannanottonsa normatiivisesti ja hahmottaa asia oikeassa kehysessään.

VASTAUSTEN PALAUTTAMINEN

Palauta koevastauksesi sähköpostilla osoitteeseen tuomarinkoulutuslautakunta.om@oikeus.fi koeajan päättymiseen eli **7.1.2021 klo 17.00 mennessä**. Myöhässä palautetut vastaukset voidaan jättää arvostelematta. Palauta kaikki vastaukset yhtenä lähetyksenä sähköpostin liitteenä docx-tiedostoina.

Jos luovut kokeen suorittamisesta tai et palauta yhtään vastausta, ilmoita siitä yllä mainittuun osoitteeseen koeajan päättymiseen mennessä.

Kysymykset alkavat seuraavalta sivulta.

KYSYMYKSET

Kysymys 1

Perustuslain 21 §:n 1 momentin nojalla jokaisella on oikeus saada asiansa käsitellyksi asianmukaisesti ja ilman aiheetonta viivytystä lain mukaan toimivaltaisessa tuomioistuimessa tai muussa viranomaisessa sekä oikeus saada oikeuksiaan ja velvollisuuksiaan koskeva päätös tuomioistuimen tai muun riippumattoman lainkäyttöelimen käsiteltäväksi. Lisäksi perustuslain 22 §:ssä velvoitetaan julkista valtaa, kuten tuomioistuimia, turvamaan perus- ja ihmisoikeuksien toteutuminen.

Kyseiset perustuslain pykälät olivat asianajajana toimivan Aura Asianajajan mielessä, kun hän luki hovioikeuden ratkaisua, jossa hovioikeus oli jättänyt myöntämättä hänen päämiehelleen jatkokäsittelyluvan. Kärjäoikeudessa kysymys oli sinänsä ollut rutiiniluontoisesta kirjallisesta menettelyssä ratkaistavasta rikosasiasta, jossa hänen päämiestään oli syytetty viidestä lievistä petosrikoksesta. Väitetyt lievät petokset päämies oli tehnyt yhdeltä istumalta erehdyttämällä internetissä useampia ihmisiä ostamaan tuotteen, jota hänellä ei ollut aikomustakaan toimittaa ostajille. Teot oli Aura Asianajajan avustamana myönnetty ja odotuksena oli vakiintuneen rangaistuskäytännön mukainen pieni sakkorangaistus.

Niinpä yllätys oli ollut aikamoinen, kun Aura Asianajajan päämies oli tuomittu useamman lievän petoksen sijasta rangaistukseen yhdestä petoksesta. Tämän seurauksena päämiehelle oli määrätty myös rikosuhrimaksu. Aura Asianajajan oli mahdotonta sulattaa kyseistä ratkaisua. Hänen mukaansa rikosasian kirjallisessa menettelyssä ei voida päätyä lopputulokseen, joka tulee vastaajalle yllätyksenä. Aura Asianajaja toki tiedosti, että rikosoikeudellisessa arvioinnissa, kuten lainkonkurrenssikysymyksissä ja seuraamusharkinnassa tuomioistuin ei ole sinänsä sidottu haastehakemukseen ja siinä esitettyihin seuraamusvaatimuksiin, mutta tämä oli Aura Asianajajan mukaan irrelevanttia.

Aura Asianajaja muisti lukeneensa, että korkein oikeus on ratkaisukäytännöllään pyrkinyt useita kertoja ohjeistamaan hovioikeuksia jatkokäsittelyluvan myöntämisessä. Lisäksi muistikuvissa oli, että erityistä ongelmaa oli havaittavissa rikosasioissa, joissa kynnyksistä päästä hovioikeuteen vaikutti jo korkeimman oikeuden ratkaisukäytännönkin perusteella olevan liian korkea.

Toisaalta Aura Asianajaja oli hyvin tietoinen, ettei korkeimpaan oikeuteen noin vain marssita. Niinpä hän päätti laatia valituslupahakemuksen, joka edes vähän erottuisi massasta. Aura Asianajaja pohti, että hänen päämiehensä tapauksessa olisi mahdollista vedota ensinnäkin siihen, että asiassa on ilmennyt aihetta epäillä kärjäoikeuden ratkaisun lopputuloksen oikeellisuutta (muutosperuste). Toisaalta yhtä lailla mahdolliselta tuntui vedota siihen, ettei kärjäoikeuden ratkaisun lopputuloksen oikeellisuutta ole mahdollista arvioida jatkokäsittelylupaa myöntämättä (tarkistusperuste), kuten siihenkin, että lain soveltamisen kannalta muissa samanlaisissa asioissa on tärkeää myöntää asiassa jatkokäsittelylupa (ennakkoratkaisuperuste). Selkeyden vuoksi Aura Asianajaja päätti kuitenkin valita selkeän kärjen ja vedota nimenomaan muutosperusteeseen eli aiheeseen epäillä kärjäoikeuden ratkaisun lopputuloksen oikeellisuutta.

Keskeistä asiassa ei Aura Asianajajan mukaan ollut ylipäätään se, minkä myöntöperusteen nojalla asiaa pitäisi arvioida, vaan se, että jatkokäsittelylupa ja jatkokäsittelyluvan myöntämisperusteita koskeva hovioikeuskäytäntö oli kauttaaltaan muodostunut perus- ja ihmisoikeuksien valossa ongelmalliseksi. Aura Asianajaja muisteli, ettei perustuslaki ja kansainväliset ihmisoikeussopimukset sinänsä estä säätämästä lailla vähäisiä poikkeuksia oikeudenmukaisen oikeudenkäynnin takeisiin, kuten oikeuteen hakea rikosasiassa muutosta. Toisaalta Aura Asianajaja muisteli, että aikoinaan jatkokäsittelylupamenettely katsottiin sallituksi, koska sen ei katsottu perusteettomalla tavalla rajoittavan muutoksenhakuoikeutta. Idea oli kai ollut se, että jatkokäsittelylupajärjestelmä ei sinänsä vienyt muutoksenhakuoikeutta. Kaikista

käräjäoikeuden ratkaisusta pystyi edelleenkin valittamaan hovioikeuteen ja lisäksi kaikki valitukset – mukaan lukien lupajärjestelmän piiriin kuuluvat valitukset – tutkittiin hovioikeudessa, siis siinä vaiheessa, kun jatkokäsittelyluvan myöntämisen perusteita arvioitiin.

Aura Asianajaja oli kuitenkin vakuuttunut, että prosessiekonomia ja kustannustehokkuus oli jyrännyt oikeuden oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin. Aura Asianajajan mukaan oli aivan turha puhua muutoksenhakumahdollisuudesta tai käräjäoikeuden ratkaisujen oikeellisuuden selvittämisestä, jos pienemmissä rikosasioissa jatkokäsittelyluvan saaminen oli kiven takana.

Aura Asianajajan mukaan sinänsä järkevästä kustannustehokkuudesta kummunnut jatkokäsittelylupajärjestelmä olikin tukehtunut hovioikeuksien nihkeyteen. Jos lainsäätäjä olisi lakia valmistellessaan, säätäessään ja muuttaessaan tiennyt, mihinkä kaikkeen jatkokäsittelylupajärjestelmä tulee johtamaan, ehkä koko jatkolupajärjestelmä olisi hylätty tai ainakin sitä olisi muutettu oikeudenmukaista oikeudenkäyntiä kunnioittavampaan muotoon. Pään sisällään Aura asianajaja pohtikin, ettei perus- ja ihmisoikeuksia kunnioittavassa oikeusvaltiossa voi olla voimassa sellaista lainsäädäntöä, joka epää hänen päämieheltään pääsyn hovioikeuden pääkäsittelyyn – erityisesti silloin, kun käräjäoikeuden ratkaisu on kritiikille altis.

Asiaa hetken aprikoituaan Aura Asianajaja päättikin sisällyttää korkeimmalle oikeudelle osoitettuun valituslupahakemukseen vaatimuksen perus- ja ihmisoikeuksien kunnioittamisesta. Hänen aikomuksensa oli, että valituslupahakemuksellaan hän voi yhtäältä auttaa päämiestänsä pääsemään oikeuksiinsa, mutta ennen kaikkea Aura Asianajajan tavoitteena oli muuttaa koko jatkolupajärjestelmää perus- ja ihmisoikeusmyönteisemmäksi.

Ensisijaisesti Aura Asianajaja katsoi, että hänen päämiehensä tapauksessa muutoksenhakuoikeuden epääminen on ollut täysin perustuslain vastaista. Siksi Aura Asianajaja katsoikin, että hovioikeus on päättänyt soveltamaan jatkokäsittelylupalainsäädäntöä, vaikka on ollut ilmeistä, että jatkokäsittelyluvan epääminen on loukannut perustuslaissa turvattua oikeutta oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin.

Toissijaisesti Aura Asianajaja katsoi, että jatkokäsittelylupaa harkittaessa on joka tapauksessa huolehdittava perus- ja ihmisoikeuksien toteutumisesta. Jos asiassa on ilmennyt pienintäkään aihetta epäillä käräjäoikeuden ratkaisun lopputuloksen oikeellisuutta, perus- ja ihmisoikeusmyönteisyys edellyttää Auran Asianajajan käsityksen mukaan sitä, että vastaajalle myönnetään jatkokäsittelylupa. Argumentaationsa tueksi Aura Asianajaja korosti, että kynnyks päästä hovioikeuteen on kiistatta muodostunut rikosasioissa liian korkeaksi, jos asiaa arvioidaan oikeudenmukaisen oikeudenkäynnin sisältämän muutoksenhakuoikeuden valossa.

Työskentelet korkeimmassa oikeudessa esittelijänä. Aura Asianajajan valituslupahakemus tulee työpöydällesi. Päätät aluksi kartoittaa sisäiseen käyttöön tarkoitetussa muistiossa sitä, kuinka Aura Asianajajan esittämään perus- ja ihmisoikeusargumentaatioon olisi suhtauduttava. Arvioi ensinnäkin, onko Aura Asianajajan esittämä väite jatkokäsittelyluvan epäämisen perustuslain vastaisuudesta varteenotettava. Ota toiseksi kantaa siihen, onko Aura Asianajajan vaatimus tulkita jatkokäsittelyluvan myöntöperusteita aikaisempaa perus- ja ihmisoikeusmyönteisemmin perusteltu.

Vastaus on laadittava esseen muodossa eri tiedostoon kuin muut vastaukset. Vastauksen enimmäispituus on **3 000 merkkiä** välilyönteineen. Enimmäispituuteen ei lasketa kokelaan nimen ja syntymäajan sekä kysymyksen numeron merkitsemisen käytettyjä merkkejä.

Kysymys 2

Käräjäoikeudessa monet tiesivät Olli Ongelman. Vuosien saatossa Olli Ongelma oli riidellyt ex-puolionsa kanssa lähes kaikesta, mistä riidan saattoi saada aikaiseksi. Riidely oli lapsista ja omaisuudesta, lasten elatuksesta ja oikeudesta saada ex-puolisoiden yhteinen koira pois ex-puolison hallusta. Mukaan mahtui myös useampi rikosasia, joissa Olli Ongelma oli syyttänyt ex-puolisoaan kunnianloukkauksesta, pahoinpitelystä ja kavalluksesta. Muutaman kerran Olli Ongelma oli ollut myös rikosasian vastaajana, kun hänen ex-puolionsa oli syyttänyt Olli Ongelmaa vainoamisesta ja kotirauhan häirinnästä. Viimeisen kolmen vuoden aikana Olli Ongelma oli hakenut neljä kertaa myös lähestymiskieltoa. Olli Ongelman mukaan ongelma oli hänen ex-puolionsa, joka kaikin tavoin uhkasi Olli Ongelman henkeä ja terveyttä sekä vapautta ja rauhaa. Yksikään lähestymiskielto ei ollut johtanut Olli Ongelman toivomaan lopputulokseen.

Nyt käräjäoikeuteen oli tullut jälleen uusi hakemus, jossa Olli Ongelma pyysi muutoksia lasten huoltoa ja tapaamisoikeutta koskevaan aikaisempaan käräjäoikeuden päätökseen. Käräjäoikeudessa oltiin hiukan kahden vaiheilla, voitaisiinko hakemus hylätä jo kirjallisessa menettelyssä. Asian ollessa vielä vireillä Olli Ongelma toimitti käräjäoikeuteen myös lähestymiskieltohakemuksen.

Lähestymiskieltohakemus oli yhtä perusteeton kuin neljä aikaisempaakin lähestymiskieltohakemusta. Jo hakemuksen perusteella oli täysin selvää, ettei ex-puoliso ollut uhannut Olli Ongelman henkeä, terveyttä, vapautta tai rauhaa. Lähinnä ex-puoliso oli soittanut muutaman kerran Olli Ongelmalle, ja nämäkin soitot olivat liittyneet Olli Ongelman ja hänen ex-puolionsa yhteisiin lapsiin.

Lähestymiskiellon työpöydälle saanut käräjätuomari Kärttsy oli kuullut iltapäiväkahveilla, että Olli Ongelma oli hiukan aiemmin laittanut vireille hakemuksen myös lapsiasiaassa. Siksi käräjätuomari Kärttsy pitikin selvänä, että Olli Ongelma oli toimittanut lähestymiskieltohakemuksen vain siksi, että hän voisi sen avulla tukea myöhemmin mahdollisesti vireille tulevaa huoltoriitaansa.

Käräjätuomari Kärttsyn mitta oli täynnä. Tämä oli ties monesko kerta, kun hän oli tekemisissä Olli Ongelman asioiden kanssa. Ja töitä riittäisi ilman Olli Ongelman perusteettomia hakemuksiakin. Niinpä käräjätuomari Kärtsyllä ei ollut mitään intressiä antaa lähestymiskieltohakemusta tiedoksi Olli Ongelman ex-puolisolle. Vielä vähemmän käräjätuomari Kärtsyä kiinnosti järjestää lähestymiskieltoasian pääkäsittelyä, koska oli täysin selvää, että hakemus tullaan pääkäsittelyssä hylkäämään. Yhtä selvää oli se, ettei Olli Ongelma tule peruuttamaan lähestymiskieltohakemustaan, vaikka porkkanana käytettäisiinkin mahdollisuutta välttää oikeudenkäyntimaksu.

Käräjätuomari Kärttsy tiesi kolme asiaa. Yhtäältä hän tiesi, että korkein oikeus oli ennakkopäätöksessään KKO 2020:68 vedonnut muun muassa Euroopan ihmisoikeussopimukseen sisältyvään oikeuksien väärinkäytön kieltoon. Toiseksi käräjätuomari Kärttsy tiesi, että Olli Ongelma käyttää tietien tahtoen väärin oikeusjärjestystä tehtäilemällä muun muassa perusteettomia lähestymiskieltohakemuksia. Kolmanneksi käräjätuomari Kärttsy tiesi hyvin, mitä hän ei tiennyt. Hän ei osannut vastata siihen, olisiko hänellä jonkinlainen mahdollisuus hylätä Olli Ongelman lähestymiskieltohakemus täysin perusteettomana vetoamalla oikeuksien väärinkäytön kieltoon.

Käräjätuomari Kärttsy piti sinänsä täysin selvänä, että Olli Ongelma käyttää oikeuttaan saada lähestymiskieltoasia käräjäoikeuden ratkaistavaksi haitantekoon. Kohteena oli Olli Ongelman ex-puoliso, mutta käräjätuomari Kärttsyn mukaan oikeuksien väärinkäytön kohteena olivat myös käräjäoikeus ja kaikki käräjäoikeuden asiakkaat, jotka välillisesti kärsivät Olli Ongelman perusteettomista ja käräjäoikeutta kuormittavista hakemuksista. Lähtökohtaisesti käräjätuomari Kärttsy pitikin perin kummallisena, jopa ongelmallisena, jos oikeuksien väärinkäytön kieltoon voitaisiin vedota esimerkiksi sananvapausrikosasioissa tai yhdistyksen lakkauttamissa koskevissa asioissa, mutta ei sellaisessa tilanteessa, jossa oikeutta päästä oikeuteen käytetään väärin – pyrkimyksin tietien tahtoen loukata toisten ihmisten oikeuksia.

Käräjätuomari Kärtsy pyytää sinut keskustelemaan asiasta. Kerro, mikä on oikeuksien väärinkäytön kiellon ydinsisältö ja arvioi perustellusti, voisiko täysin perusteettoman lähestymiskieltohakemuksen hylätä jo ennen pääkäsitteilyä vetoamalla oikeuksien väärinkäytön kieltoon.

Vastaus on laadittava esseen muodossa eri tiedostoon kuin muut vastaukset. Vastauksen enimmäispituus on **3 000 merkkiä** välilyönteineen. Enimmäispituuteen ei lasketa kokelaan nimen ja syntymäajan sekä kysymyksen numeron merkitsemisen käytettyjä merkkejä.

Kysymys 3

Tahvanainen harjoittaa yritystoimintaa, minkä vuoksi hänen suoritettavakseen koituu oma-aloitteisesti maksettavia veroja, joiden määrän verovelvollinen ilmoittaa lähtökohtaisesti itse Verohallinnolle. Tahvanaisen olisi pitänyt ilmoittaa Verohallinnolle verosta, mutta hän ei ole antanut veroilmoitusta sille säädettyyn määräaikaan mennessä.

Koska Tahvanainen ei ole antanut veroilmoitusta, Verohallinnolta on puuttunut tieto Tahvanaiselle maksettavaksi kuuluvan veron määrästä. Hänen asiansa onkin tästä syystä siirtynyt Verohallinnon automatisoidun käsittelyn välityksellä arvioverotusmenettelyn piiriin. Tässä menettelyssä veron määrä määritetään verovelvolliselta saadun tiedon sijasta arvioimalla.

Kun arvioverotusmenettely on käynnistynyt, Verohallinnosta on lähtenyt Tahvanaiselle automatisoidussa menettelyssä kehoitus antaa veroilmoitus. Menettely ei ole edellyttänyt Verohallinnon virkailijan toimenpiteitä. Kehotuskirjeeseen on tulostunut muun ohella tieto arviomenettelyn perusteella maksettavaksi tulevan veron määrästä, tieto ilmoituksen antamisen laiminlyönnistä seuraavasta veronkorotuksesta ja määräpäivä, jolloin veroilmoitus on kehotuskirjeen jälkeen viimeistään annettava.

Kehotuskirjeestä huolimatta Tahvanaiselta ei ole saapunut veroilmoitusta Verohallintoon, minkä seurauksena arvioon perustuva veron määrä on määrätty Tahvanaisen maksettavaksi. Veron määrän arviointi on tapahtunut koneellisesti ilman Verohallinnon virkailijan toimia, ja sen pohjana on ollut verovelvollisen aiempina verokausina ilmoittamien verojen määrä. Samassa koneellisessa menettelyssä Tahvanaiselle on määrätty veronkorotus, koska veroilmoitusta ei ole annettu.

Tahvanaisen saamassa arviopäätöksessä on ollut mm. muutoksenhakuohje ja Verohallinnon yleinen puhelinpalvelunumero. Koska päätöksestä on puuttunut perustelut, Tahvanainen on myöhemmin soittanut Verohallintoon ja tiedustellut mahdollisuutta keskustella hänen verotuspäätöksestään vastaavan virkailijan kanssa. Hänelle on kerrottu, että prosessi on edennyt kokonaan automatisoidussa menettelyssä, eikä yksittäinen Verohallinnon virkailija ole osallistunut päätöksentekoon. Kun Tahvanainen on tiedustellut, eikä Verohallinnossa kukaan vastaa hänen asiastaan, hänelle on kerrottu, että Verohallinnon sisäisen työjärjestyksen mukaan kyseisen verolajin yleisestä työmenettelyohjeistuksesta vastaa päällikötason virkahenkilö, vaikka tämä ei yksittäisten päätösten tekemiseen osallistukaan.

Kuinka arvioisit valtiosääntöoikeudellisesta näkökulmasta Tahvanaisen verotusmenettelyn hyväksyttävyyttä ja millaisille valtiosääntöoikeudellisille tai EU-oikeudellisille näkökohdille arviointi voisi perustua?

Vastaus on laadittava esseen muodossa eri tiedostoon kuin muut vastaukset. Vastauksen enimmäispituus on **3 000 merkkiä** välilyönteineen. Enimmäispituuteen ei lasketa kokelaan nimen ja syntymäajan sekä kysymyksen numeron merkitsemisen käytettyjä merkkejä.

Kysymys 4

Esittävän taiteen yhdistys (ETY) suunnitteli toteuttavansa vilkkaan kaupungin julkisessa ulkotilassa tilataideesityksen. Taiteellisen viestin välittymiseksi ETY näki tärkeäksi, että esitys kiinnittäisi ohikulkijoiden huomion yllättävällä tavalla keskellä kiireistä arkipäivää. Keskeisen osan esityksestä muodostaisi kohtausta, jossa tavanomaisesta kaupunkitilasta erottuvalla esityskorokkeella makaisi alaston nainen. ETY teki suunnitellusta taideteoksesta etukäteen yleisötilaisuusilmoituksen poliisille.

Päätöksellään poliisilaitos kielsi ETYä esittämästä suunniteltua kohtausta siten, että nainen esiintyy kohtauksessa alastomana. Päätöksen mukaan kohtausta olisi rikosoikeudellisesti arvioiden sukupuolisiveellisyden julkista loukkaamista ja poliisin olisi keskeytettävä rikollinen toiminta. Poliisin kieltopäätöksestä johtuen ETY toteutti kohtausta niin, että kohtauksessa esiintyvä nainen oli puettu. Teoksen esittämisen jälkeen ETY valitti poliisilaitoksen päätöksestä hallinto-oikeuteen.

Kuinka arvioisit perus- ja ihmisoikeuksien näkökulmasta poliisin päätöksen hyväksyttävyyttä?

Vastaus on laadittava esseiden muodossa eri tiedostoon kuin muut vastaukset. Vastauksen enimmäispituus on **3 000 merkkiä** välilyönteineen. Enimmäispituuteen ei lasketa kokelaan nimen ja syntymäajan sekä kysymyksen numeron merkitsemisen käytettyjä merkkejä.